

Літопис

Іван Малкович

В з'ясуванні колін і племен
кров пустив я собі, й під лупою
проступили в літописах вен
Херсонес і вітри за Сулою.

Сонно в крові хитнулись віки,
аж із дна — в каламутному чині
звирувалися вірні жінки,
покосились похмурі мужчини,

княжий меч мій клякнув у золі,
покороблений рідною кров'ю;
як буряк — зимував у землі
мій прапрадід униз головою,

й заглибали, мов наглі ножі,
у глибокі, безкрайні тераси
дикі, горді, нервові мужі —
монотонний, упертий труд раси, —

і ніде, і ніщо — сто століть
мої очі літопис читають
про народ, що не може дозріть —
мов абортom його виривають.